



Zbirka odločb sodne prakse

SKLEP SODIŠČA (deveti senat)

z dne 3. septembra 2020*

„Odmera stroškov“

V zadevi C-265/17 P-DEP,

zaradi predloga za odmero stroškov, ki se lahko povrnejo, na podlagi člena 145 Poslovnika Sodišča, vloženega 20. januarja 2020,

United Parcel Service Inc. s sedežem v Atlanti (Združene države), ki jo zastopata A. Ryan, solicitor, in W. Knibbeler, advocaat,

tožeča stranka,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopa N. Khan, agent,

tožena stranka,

SODIŠČE (deveti senat),

v sestavi S. Rodin (poročevalec), predsednik senata, D. Šváby, sodnik, in K. Jürimäe, sodnica,

generalna pravobranilka: J. Kokott,

sodni tajnik: A. Calot Escobar,

na podlagi pisnega postopka,

po opredelitvi generalne pravobranilke

sprejema naslednji

Sklep

- 1 Predmet te zadeve je odmera stroškov, ki jih je družba United Parcel Service Inc. (v nadaljevanju: UPS) imela v okviru zadeve C-265/17 P.

* Jezik postopka: angleščina.

- 2 Evropska komisija je s pritožbo, vloženo 16. maja 2017, predlagala razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisija (T-194/13, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2017:144), s katero je to sodišče razglasilo ničnost Sklepa Komisije C(2013) 431 z dne 30. januarja 2013 o nezdržljivosti koncentracije z notranjim trgov in delovanjem Sporazuma EGP (zadeva COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (v nadaljevanju: sporni sklep).
- 3 Sodišče je s sodbo z dne 16. januarja 2019, Komisija/United Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23), to pritožbo zavrnilo in Komisiji naložilo plačilo stroškov.
- 4 Ker družba UPS in Komisija nista dosegli dogovora o znesku stroškov, ki se lahko povrnejo v zvezi s pritožbenim postopkom, je družba UPS 20. januarja 2020 v sodnem tajništvu na podlagi člena 145 Poslovnika Sodišča vložila ta predlog.

Predlogi strank

- 5 Družba UPS Sodišču predlaga, naj znesek stroškov, ki se lahko povrnejo, določi na 866.629,89 EUR. Ta znesek naj bi ustrezal nujnim izdatkom, ki so nastali zaradi pritožbenega postopka, zlasti nagradam odvetnikov in ekonomistov ter potnim stroškom.
- 6 Komisija predlaga, naj se ta predlog zavrne in znesek stroškov, ki se lahko povrnejo, določi na 45.500 EUR za odvetnike in 5000 EUR za ekonomiste.

Trditve strank

- 7 Družba UPS v podporo svojemu predlogu trdi, da so stroški, ki zajemajo nagrade odvetnikov in njihove izdatke ter nagrade ekonomistov, nastali zaradi pritožbenega postopka in da so bili nujni. V zvezi s tem trdi, da je skupni znesek stroškov in izdatkov, ki ga zahteva, razumen glede na podatke o primeru in ob upoštevanju zapletenosti predmeta in narave pritožbenega postopka.
- 8 Na prvem mestu, družba UPS meni, da so se z zadevnim sporom postavila pravna vprašanja, katerih zapletenost ni bila zanemarljiva in je upravičila veliko število delovnih ur njenih odvetnikov. Prvič, trdi, da sta bila predmet in narava spora zapletena, ker se je ta spor nanašal na sklep Komisije, sprejet na podlagi Uredbe o nadzoru koncentracij, saj so taki sklepi pogosto zapleteni, kot je priznala tudi generalna pravobranilka v sklepnih predlogih v tej zadevi. Družba UPS opozarja, da se je izpodbijana sodba nanašala na zakonitost takega sklepa, dolgega 450 strani, ki se je opiral večinoma na ekonomske in ekonometrične analize.
- 9 Družba UPS v zvezi s tem navaja, da je morala, da bi odgovorila na nekatere pritožbene razloge Komisije, opraviti temeljite analize ekonomskih in pravnih vprašanj. Navaja, da je Komisija s tretjim pritožbenim razlogom trdila, da se Splošno sodišče v izpodbijani sodbi ni opredelilo do trditve, da je družba UPS uporabljeni model koncentracije cen lahko „intuitivno“ razumela na podlagi modelov, ki so bili posredovani v upravnem postopku. Zaradi teh trditvev naj bi se družba UPS morala obrniti na neodvisne ekonomske izvedence.
- 10 Družba UPS navaja tudi, da je Komisija s četrtem pritožbenim razlogom trdila, da analiza koncentracije cen, ki je pomanjkljiva zaradi napak, ki jih vsebuje, ne more pripeljati do razglasitve ničnosti celotnega spornega sklepa. Zaradi te trditve naj bi zastopniki in svetovalci družbe UPS opravili temeljito analizo sodbe z dne 25. oktobra 2011, Solvay/Komisija (C-109/10 P, EU:C:2011:686), in tega, kako jo je Splošno sodišče uporabilo v obravnavani zadevi.

- 11 Drugič, družba UPS trdi, da je bil spor pomemben z vidika prava Unije, saj je izpostavil temeljno postopkovno načelo splošne uporabe, ki je pomembno za vsakodnevno prakso Komisije na podlagi Uredbe o koncentracijah. Iz sodbe z dne 16. januarja 2019, Komisija/United Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23), in sklepnih predlogov generalne pravobranilke J. Kokott v navedeni zadevi naj bi jasno izhajalo, da se je ta nanašala na temeljno načelo, v zvezi s katerim Komisija ni imela polja proste presoje. Ta postopek naj bi tudi prvič zahteval, da Sodišče poglobi svoje razumevanje ekonometričnih modelov.
- 12 Tretjič, družba UPS trdi, da je spor prinesel posebne težave, zaradi katerih se je povečal obseg dela njenih zastopnikov in svetovalcev. Ta obseg in zapletenost naj bi bila potrjena s predlogom Komisije za drugo izmenjavo vlog, ki ga je Sodišče sprejelo, da bi Komisija lahko odgovorila na odgovor družbe UPS na pritožbo.
- 13 Tako sta po mnenju družbe UPS skupni porabljeni čas in znesek zahtevanih stroškov za spor, ki je zanjo pomenil velik gospodarski interes, saj je prvotni znesek zadevne koncentracije znašal 5,2 milijarde EUR, razumna glede na trajanje in posebno zapletenost tega konkretnega postopka.
- 14 Poleg tega družba UPS meni, da je treba sorazmernost stroškov, ki so nastali v obravnavani zadevi, presojati glede na sklep Splošnega sodišča z dne 28. junija 2004, Airtours/Komisija (T-342/99 DEP, EU:T:2004:192).
- 15 Na drugem mestu, družba UPS trdi, da so nagrade odvetnikov nastale upravičeno. Pojasnjuje, da je treba za določitev skupnega števila delovnih ur, ki so lahko objektivno nujne, upoštevati le raven zapletenosti zadeve, ne glede na število odvetnikov, med katere so se lahko razdelile opravljene storitve. Tako trdi, da je iz opisa opravljenega dela razvidno, da je bila podvojitve dela omejena na „absolutni minimum“ in organizirana glede na raven izkušenj različnih svetovalcev. Poleg tega družba UPS navaja, da so njeni svetovalci pričakovali obravnavo pred Sodiščem in se nanjo pripravili. Čeprav je Sodišče nazadnje presodilo, da obravnava v tej zadevi ni potrebna, je vseeno treba upoštevati stroške, ki jih je družba UPS imela zaradi tega.
- 16 Na tretjem mestu, družba UPS trdi, da je bilo sodelovanje ekonomskih izvedencev upravičeno zaradi ekonomske narave postopka, tako kot v zadevi, v kateri je bil izdan sklep z dne 28. junija 2004, Airtours/Komisija (T-342/99 DEP, EU:T:2004:192). Družba UPS navaja, da se je obrnila na iste ekonomiste, ki so ji pomagali pri utemeljevanju v upravnem postopku in sodnem postopku na prvi stopnji. Njihovo sodelovanje naj bi bilo potrebno zaradi trditve, ki jih je Komisija navedla v zelo pozni fazi postopka. Poleg tega naj bi bilo popolnoma utemeljeno glede na pomen, ki ga ima uporabljeni model koncentracije cen za postopek. Nazadnje, skupno število ur, ki so jih ekonomisti namenili za potrebe postopka, naj bi ostalo razmeroma nizko glede na zapletene ekonomske in ekonometrične trditve, na katerih temelji utemeljitev Komisije v fazi pritožbe.
- 17 Komisija trdi, da je znesek stroškov, ki se zahtevajo v obravnavani zadevi, najvišji znesek, ki je bil kdaj koli zahtevan v okviru pritožbe. Trdi, da je ta predlog nezadostno podprt in očitno pretiran.
- 18 Na prvem mestu, trdi, da niti predhodna korespondenca strank niti predlog za odmero stroškov ne vsebujeta dokazov o zneskih, ki so bili dejansko zaračunani družbi UPS ali ki jih je ta družba dejansko plačala.
- 19 Tako naj družba UPS, ko je trdila, da je bilo za „končno“ fazo pritožbe potrebnih 212,3 ure, vseeno ne bi navedla, niti katero delo je bilo opravljeno v teh urah niti zakaj naj bi bilo to delo „potrebno“ z vidika razdelitve ur med posamezne odvetnike.
- 20 Komisija pojasnjuje, da sodišči Unije obseg in vrednost opravljenega dela presojata glede na natančne informacije, ki jih zagotovi tožeča stranka, zlasti datirane in podpisane račune. Teh dokazov pa naj v obravnavani zadevi ne bi bilo.

- 21 Enako naj bi veljalo za nagrade, zahtevane iz naslova dela ekonomistov, katerih stroški naj bi znašali 300.000 EUR, česar sicer ni mogoče opredeliti kot „omejene stroške“.
- 22 Na drugem mestu, Komisija trdi, da so zahtevani stroški očitno pretirani. Prvič, meni, da skupnega zneska, dodeljenega v drugi zadevi, ni mogoče preprosto prenesti z ene zadeve na drugo, v nasprotju s tem, kar želi doseči družba UPS. Obrazložitev sklepa z dne 28. junija 2004, Airtours/Komisija (T-342/99 DEP, EU:T:2004:192), naj ne bi bilo mogoče uporabiti v obravnavani zadevi, saj je Splošno sodišče v tem sklepu navedlo le malo podrobnosti o delu, za katero je menilo, da je bilo potrebno za potek postopka. Poleg tega se je navedena zadeva nanašala na postopek na prvi stopnji, z vsemi dejanskimi vprašanji, ki jih to vključuje, in ne na pritožbeni postopek kot v obravnavani zadevi.
- 23 Drugič, Komisija meni, da je uporaba storitev trinajstih odvetnikov za obdobje od 7. marca 2017 do 16. januarja 2019 pretirana. Obdobje dela, ki se upošteva, naj bi trajalo le približno šest mesecev ter se začelo z dnem vročitve pritožbe družbi UPS in končalo z dnem vložitve duplike te družbe. Urne postavke, ki sta jih uporabila glavna odvetnika, in sicer 862 EUR/uro in od 695 EUR do več kot 820 EUR/uro, naj bi bile tudi pretirane glede na nagrade, ki so znašale od 360 EUR do 495 EUR/uro in jih je Sodišče, kot kaže, sprejelo v prejšnjih zadevah. Družba UPS naj bi zahtevala povračilo za 878,4 delovne ure odvetnikov s povprečno urno postavko 600 EUR/uro, čeprav so sodelovali številni mlajši odvetniki in pripravniki. Komisija meni, da bi bilo treba odobriti povprečno postavko 350 EUR/uro. Tudi sodelovanje 13 ekonomistov, za katere je s seštevanjem postavk, ki jih je družba UPS omenila v prilogah, sklepala, da so delali 363,5 ure po povprečni urni postavki 824 EUR/uro, naj bi bilo nesorazmerno.
- 24 Stroški, ki so nastali iz naslova izdatkov, in sicer približno 36.000 EUR za potne in pisarniške stroške, ki jih zahteva družba UPS, naj ne bi bili ustrezno utemeljeni. Komisija v zvezi s tem poudarja, da v Luksemburgu ni bilo nobene obravnave.
- 25 Tretjič, Komisija poudarja, da skupno število delovnih ur, za katere se zahteva povračilo, v predlogu za odmero stroškov ni navedeno. Skupno število ur, zahtevanih za odvetnike v Prilogi A k predlogu za vse faze pritožbe, naj bi znašalo 878,4 ure. Meni, da to skupno število, pretvorjeno v delovne dni, ustreza 110 delovnim dnevom odvetnikov, to je 22 tednom pri petih delovnih dneh na teden, za pritožbo, dolgo 25 strani, in repliko, dolgo 10 strani, kar naj bi bilo nesorazmerno in pretirano.
- 26 Komisija navaja, da dolžina spornega sklepa ni upoštevana v okviru pritožbe zoper sodbo Splošnega sodišča, izdano na podlagi ničnostne tožbe, ki jo je družba UPS vložila zoper ta sklep, saj so odvetniki te družbe zaradi vložitve te tožbe natančno poznali navedeni sklep. Poleg tega Komisija meni, da je bilo v fazi pritožbe mogoče uporabiti ekonomske analize, predložene pred Splošnim sodiščem, in da iz narave pritožbe in iz Poslovnika vsekakor izhaja, da v tej fazi ni mogoče nobeno novo izvedensko poročilo.
- 27 Komisija zato meni, da je bilo za stališče, ki so ga odvetniki vložili v fazi pritožbe, potrebnih le 130 delovnih ur, kar ob povprečni urni postavki 350 EUR/uro znaša 45.500 EUR iz tega naslova. Meni, da so nagrade ekonomistov povezane s predložitvijo dokazov, ki so bili nedopustni, da pa Sodišče, če bi presodilo, da narava zadeve upravičuje uporabo storitev teh svetovalcev, iz tega naslova ne bi smelo dodeliti več kot 5000 EUR. Nazadnje, če bi Sodišče menilo, da so družbi UPS nastali izdatki, naj bi se lahko povrnili le pisarniški stroški do višine 500 EUR.

Presoja Sodišča

- 28 Na podlagi člena 144(b) Poslovnika se za stroške, ki se lahko povrnejo, štejejo „nujni izdatki, ki jih imajo stranke zaradi postopka, predvsem potni stroški in dnevnice ter nagrada zastopnikov, svetovalcev ali odvetnikov“.

- 29 Iz besedila te določbe torej izhaja, da nagrada odvetnika spada med nujne izdatke v smislu te določbe. Iz te določbe prav tako izhaja, da so stroški, ki se lahko povrnejo, omejeni po eni strani na stroške zaradi postopka pred Sodiščem in po drugi strani na stroške, ki so bili za te namene nujni (sklep z dne 5. decembra 2018, TV2/Danmark/Viasat Broadcasting UK, C-657/15 P-DEP, neobjavljen, EU:C:2018:985, točka 13).
- 30 Poleg tega sodišče Unije ni pristojno za določitev nagrade, ki jo morajo stranke plačati svojim odvetnikom, temveč mora določiti znesek, do katerega se lahko za ta plačila zahteva povrnitev stroškov od stranke, ki ji je bilo naloženo plačilo stroškov (sklep z dne 5. decembra 2018, TV2/Danmark/Viasat Broadcasting UK, C-657/15 P-DEP, neobjavljen, EU:C:2018:985, točka 14).
- 31 Kadar pravo Unije ne vsebuje tarifnih določb, mora Sodišče prosto presojeti podatke v zadevi ter pri tem upoštevati predmet in naravo spora, pomen spora z vidika prava Unije in težave primera, obseg dela, ki ga je sporni postopek lahko povzročil za udeležene zastopnike ali svetovalce, ter gospodarske koristi, ki jih ima zadeva za stranke (sklep z dne 5. decembra 2018, TV2/Danmark/Viasat Broadcasting UK, C-657/15 P-DEP, neobjavljen, EU:C:2018:985, točka 15).
- 32 Znesek stroškov, ki se lahko povrnejo v obravnavani zadevi, je treba oceniti glede na vse te dejavnike.
- 33 Na prvem mestu, glede predmeta in narave spora je treba poudariti, da je šlo za pritožbeni postopek, ki je po svoji naravi omejen na pravna vprašanja in se ne nanaša niti na ugotavljanje niti na presojo dejanskega stanja spora (sklep z dne 15. oktobra 2015, Svet/Ningbo Yonghong Fasteners, C-601/12 P-DEP, neobjavljen, EU:C:2015:726, točka 19).
- 34 Vendar zadeve v zvezi s sklepi, ki jih Komisija sprejme na podlagi Uredbe o nadzoru koncentracij, zaradi svoje narave pomenijo zapletene ekonomske in pravne težave, ki se nanašajo na transakcije, katerih vrednosti presegajo običajni okvir sporov, o katerih odloča Sodišče. Pritožba se je namreč nanašala na koncentracijo, katere prvotna vrednost je bila 5,2 milijarde EUR, kar dokazuje, da ta zadeva pomeni velike gospodarske interese za družbo UPS.
- 35 Zato se načeloma sodelovanje ekonomskih izvedencev lahko šteje za potrebno in s tem povezani stroški se lahko povrnejo na podlagi člena 144(b) Poslovnika, ob upoštevanju ekonomske in pravne narave presoje, ki jih je Komisija opravila v okviru nadzora koncentracij, zlasti če gre za ekonometrični model, ki ga je Komisija uporabila za to, da je navedeno koncentracijo razglasila za nezdržljivo z notranjim trgov.
- 36 V zvezi s tem je treba poudariti, da je Komisija v podporo pritožbi pred Sodiščem navedla štiri pritožbene razloge. Ker sta se tretji in četrti pritožbeni razlog med drugim nanašala na upoštevanje ekonometričnih modelov in koncentracijo cen, so se s pritožbo zato postavljala zapletena vprašanja tako pravne kot ekonomske narave, ki so upravičevala uporabo storitev ekonomskih izvedencev.
- 37 V skladu z zgoraj navedeno sodno prakso so stroški, ki se lahko povrnejo, omejeni na izdatke, nastale zaradi postopka pred Sodiščem, ki so bili za te namene nujni. Vlagatelj predloga za odmero stroškov mora dokazati, da to velja za stroške, katerih povrnitev zahteva, da bi sodišču Unije omogočil, da določi znesek, v višini katerega se nagrade, ki jih je ta vlagatelj plačal odvetnikom in ekonomskim izvedencem, katerih storitve je uporabil, lahko izterjajo od stranke, ki ji je bilo naloženo plačilo stroškov.
- 38 Na drugem mestu, v zvezi s pomenom spora z vidika prava Unije in težavami primera je treba poudariti, da je Komisija s pritožbo predlagala razveljavitev izpodbijane sodbe, s katero je Splošno sodišče sprejelo tožbeni razlog družbe UPS, v skladu s katerim je Komisija kršila pravico do obrambe s tem, da je sporni sklep sprejela na podlagi drugačnega ekonometričnega modela od tistega, ki je bil predmet kontradiktorne razprave v upravnem postopku, in ta sklep razglasilo za ničn.

- 39 Poleg tega je treba ugotoviti, da so se z navedenimi pritožbenimi razlogi postavljala nova pravna vprašanja, ki niso bila zajeta s preprosto uporabo prava Unije, kakor ga razlaga Sodišče, kar je sicer utemeljevalo dodelitev pritožbe senatu petih sodnikov in dejstvo, da je Sodišče odločilo na podlagi sklepnih predlogov. Posledično ni mogoče izpodbijati, da so navedena vprašanja zahtevala temeljito analizo (glej v tem smislu sklep z dne 30. januarja 2014, *Éditions Odile Jacob/Komisija in Lagardère*, C-553/10 P-DEP in C-554/10 P-DEP, EU:C:2014:56, točka 28).
- 40 Glavno vprašanje, postavljeno v pritožbi, je bilo, ali podjetje lahko „intuitivno“ razume model koncentracije cen, ki ga je uporabila Komisija, na podlagi modelov, posredovanih v upravnem postopku, v okviru preučitve spoštovanja pravice podjetij do obrambe v postopku nadzora koncentracij pred Komisijo.
- 41 To vprašanje je treba šteti za novo in pomembno, saj je generalna pravobranilka v sklepnih predlogih poudarila, da bo sodba poleg konkretnega primera pomenila usmeritev za prihodnjo upravno prakso Komisije v kompleksnih postopkih nadzora koncentracij, pa tudi za nacionalne organe za varstvo konkurence in sodišča, ki na področju nadzora koncentracij pogosto uporabljajo standarde, ki veljajo na ravni Unije.
- 42 Na tretjem mestu, glede obsega opravljenega dela je treba spomniti, da je treba pri določitvi zneska stroškov, ki se lahko povrnejo, upoštevati skupno število delovnih ur, ki so lahko bile objektivno nujne za namene postopka, ne glede na število odvetnikov, med katere se je lahko razdelilo navedeno delo (sklep z dne 3. septembra 2009, *Industrias Químicas del Vallés/Komisija*, C-326/05 P-DEP, neobjavljen, EU:C:2009:497, točka 48).
- 43 V obravnavani zadevi za pritožbeni postopek ni bila organizirana obravnava.
- 44 Iz tega izhaja, da stroškov, ki so nastali po koncu pisnega dela postopka pred Sodiščem, ni mogoče šteti za objektivno nujne za namene tega postopka in jih posledično ni mogoče vključiti v ta predlog za odmero stroškov. To zlasti velja za stroške, ki so nastali zaradi priprav na morebitno obravnavo, ki po presoji Sodišča ni bila potrebna, ter za stroške analize sklepnih predlogov generalne pravobranilke ali celo sodbe Sodišča, stranki pa morata sami nositi finančne posledice take strategije ravnanja v sporu.
- 45 V obravnavani zadevi je za ta predlog za odmero stroškov značilno, da ni bil predložen noben podroben, datiran in podpisan račun, katerega plačilo se je zahtevalo od družbe UPS, naj so ga izdale odvetniške pisarne ali ekonomski izvedenci, vključeni v pritožbeni postopek. Tako nenatančnost in neobstoj dokazov je treba upoštevati pri presoji stroškov, ki se izkažejo za nujno potrebne za postopek in ki se lahko izterjajo od stranke, ki ji je bilo naloženo plačilo stroškov. Glede obsega dela, ki ga je sporni postopek lahko povzročil za udeležene zastopnike ali svetovalce, je treba spomniti, da je možnost sodišča Unije, da presoja vrednost dela, ki ga opravi odvetnik, odvisna od natančnosti predloženih informacij (sklep z dne 26. septembra 2018, *Viasat Broadcasting UK/TV2/Danmark*, C-660/15 P-DEP, neobjavljen, EU:C:2018:778, točka 33 in navedena sodna praksa).
- 46 V teh okoliščinah družba UPS v predlogu za odmero stroškov, ki znašajo 866.629,89 EUR, ne navaja jasno in natančno skupnega števila zaračunanih delovnih ur in povprečne urne postavke teh ur. Zato ta predlog za odmero stroškov očitno ni dovolj pregleden in podprt.
- 47 V zvezi s tem je treba še posebej poudariti, da čeprav dokumenti, ki jih je predložila družba UPS, omogočajo, da se za storitve pravne narave za vsakega udeleženca ugotovita urna postavka in porabljen čas, ki ju je zaračunal, to ne velja za storitve ekonomske narave. V zvezi z zadnjenavedenimi storitvami je naveden samo porabljen čas po posameznih udeležencih, ne da bi bilo mogoče ugotoviti urno postavko, ki jo je uporabil vsak od njih, pri čemer družba UPS navaja le skupne izdatke v približni vrednosti 300.000 EUR za ekonomske izvedence, katerih storitve je uporabila.

- 48 Glede na skupni znesek stroškov, ki jih zahteva družba UPS, je treba ugotoviti, da je bila povprečna urna postavka, ki jo je določila ta družba, 600 EUR/uro za odvetnike in 824 EUR/uro za ekonomiste. Take povprečne urne postavke pa močno presegajo zneske, ki jih Sodišče običajno sprejme v takih postopkih za odmero stroškov.
- 49 Iz ustaljene sodne prakse pa izhaja, da ker v sedanjem stanju prava Unije ne obstaja lestvica plačil za odvetnike in ekonomske izvedence, lahko sodišče Unije le v primeru, da je zaračunana povprečna urna postavka očitno pretirana, odstopi od te postavke in določi *ex aequo et bono* znesek nagrade odvetnikov in ekonomskih izvedencev, ki se lahko povrne (glej v tem smislu sklep z dne 4. julija 2017, EASA/Heli-Flight, C-61/15 P-DEP, neobjavljen, EU:C:2017:530, točka 16).
- 50 Poleg tega je iz prilog k temu predlogu za odmero stroškov razvidno, da družba UPS trdi, da je bilo za namene zadevnega pritožbenega postopka potrebnih 878,4 delovne ure odvetnikov in 363,5 delovne ure ekonomistov.
- 51 Vendar se za odvetnike, ki so visoko kvalificirani in zelo izkušeni na področju konkurenčnega prava ter katerih storitve se zaračunavajo po povprečni urni postavki 600 EUR, domneva, da zadeve, ki so jim zaupane, vključno s tistimi, za katere je značilna določena zapletenost, obravnavajo učinkovito in hitro (glej v tem smislu sklepa z dne 3. oktobra 2018, Orange/Komisija, C-486/15 P-DEP, neobjavljen, EU:C:2018:824, točka 37, in z dne 10. aprila 2019, Giant (China)/EBMA, C-61/16 P-DEP, neobjavljen, EU:C:2019:298, točka 31).
- 52 Čeprav je res, da je Komisija s pritožbenimi razlogi postavila nova pravna vprašanja, so se glavni odvetniki, ki jih je pooblastila družba UPS, z obravnavano zadevo lahko temeljito seznanili že v postopku pred Splošnim sodiščem, kar je moralo ne le olajšati delo, ampak tudi skrajšati čas, potreben za preučitev pritožbe ter pripravo odgovora na pritožbo in duplike (glej v tem smislu sklep z dne 10. aprila 2019, Giant (China)/EBMA, C-61/16 P-DEP, neobjavljen, EU:C:2019:298, točka 32).
- 53 Enako velja tudi za ekonomske izvedence, ki so se z zadevo temeljito seznanili že v postopku pred Splošnim sodiščem, saj so bili zadevni zapleteni ekonometrični modeli že bistveni del razprave.
- 54 Iz tega sledi, da znesek 866.629,89 EUR, ki ga družba UPS zahteva od Komisije iz naslova stroškov, ki jih je imela v okviru pritožbenega postopka, očitno ni v celoti „nuj[en] zaradi postopka“ v smislu člena 144(b) Poslovnika.
- 55 Glede na navedeno je treba v obravnavani zadevi določiti *ex aequo et bono* nagrade odvetnikov in ekonomskih izvedencev, ki se lahko povrnejo, na skupni znesek 200.000 EUR.
- 56 Nazadnje, družba UPS za izdatke, ki niso nagrade odvetnikov in ekonomskih izvedencev, zahteva znesek 35.912,19 EUR iz naslova potnih stroškov ter stroškov za kopije in komunikacijo. Ker ni bilo obravnave in niso bila predložena zahtevana dokazila za vsakega od teh stroškov, ta znesek ne more biti znesek, ki se povrne iz naslova teh izdatkov (glej v tem smislu sklep z dne 16. maja 2013, Deoleo/Aceites del Sur-Coosur, C-498/07 P-DEP, neobjavljen, EU:C:2013:302, točka 34).
- 57 Ob upoštevanju vsega navedenega bodo stroški, ki jih Komisija povrne družbi UPS v zvezi z zadevo C-265/17 P, pravično ocenjeni, če se njihov skupni znesek določi na 200.000 EUR.

Iz teh razlogov je Sodišče (deveti senat) sklenilo:

Skupni znesek stroškov, ki jih mora Evropska komisija povrniti družbi United Parcel Service Inc. v zadevi C-265/17 P, se določi na 200.000 EUR.

Podpisi